

се покланямъ на челоуѣка, но на Бога, който го е направилъ да бжде Голѣмъ Първосвященникъ; защото сѣдѣщъ въ сѣнъ го видохъ, когато т. е. размишлявахъ като какъ напримеръ ще можъ да побѣдѣ Азия, а той ми каза дързновенно да мина морето, и че щѣлъ да води войската ми да побѣдѣ Перситѣ. А щомъ влезе въ Иерусалимъ посети Храмътъ въ който и принесе жъртви на Бога Саваота. И му донесоха книгата на Данаила, а като прочете отъ осмата глава гдѣто казва за еднорогъ ярець, че щѣлъ да дойде отъ западъ и т. н. . . . тогазъ Александръ много се зачуди та отиде си отъ Иерусалимъ доста благодаренъ. Отъ тамъ Александръ отиде въ Египетъ и бѣ сполучливъ като му се покори; защото Египтянитѣ били ради да се отървжтъ отъ омразнийтъ Персийскій хомотъ. Тамъ при устието на Нилъ Александръ направилъ единъ градъ, и го нареклъ на името си Александрия. Тоя градъ, по хубавото си мѣсто, скоро станжлъ най-търговскій и най-богатиѣ градъ на брѣговетѣ на Срѣдиземно море, и у него прѣминала всичката търговия на разваленіѣ финикійскій Тиръ. Послѣ отиде отъ вжтъ Тигръ близо при Асирійскитѣ градове Гавгамелъ и Арбелъ, гдѣто Дарій III Кодоманъ съ много-численната си войска бѣше разбитъ и побѣгналъ въ Вактрия.

Послѣ потеглилъ за война отъ Авганистанъ за въ Индия, мина рѣка Инду, и отиде до рѣка Хидаспъ и въ областъта на Петъ-рѣки гдѣто силно ратува и покори царъ Пора. А искаше Македонскій царъ да отиди още по нататкъ въ полето на Гангъ; но войската се уморила, та нерачила да върви вече слѣдъ него, а за тѣзи причина доста се оскърби, и като си поплака малко та се върна назадъ. Прочее, Александръ Великий можъ да покори всичкий старій свѣтъ до колкото тогава бѣ познатъ, за то раширочи Македонската Имперія отъ къмъ Сѣверъ отъ рѣка Дунавъ, Черно море, Кавкаскитѣ гори и Каспійско море; отъ